

Največi slovenski tiskovnik
v Zelenjenih državah.

Velja za vse leto ... \$3.00
Za pol leta \$1.50

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States

Issued every day except Sundays
and Legal Holidays.

50,000 Readers

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 18. — ŠTEV. 18.

NEW YORK, MONDAY, JANUARY 22, 1917. — PONEDELJEK, 22. JANUARJA, 1917.

VOLUME XXV. — LETNIK XXV.

Iz Avstrije.

DOPIŠNIK ČASNIKARSKE ZVEZE POROČA, DA Vlada med nemškimi in avstrijskimi četami veliko prijateljstvo. — GOSPODARSKI POLOŽAJ V AVSTRIJI IN NA OGRSKEM. — AVSTRIJA JE ŽE VELIKO IZGUBILA, TODA ARMADA JE SE VEDNO OSTALA SILNO MOČNA ORGANIZACIJA. — VOJNA JE DOBRA UČITELJICA VLADE. — ČASNIKI SO ZDAJ VELIKO BOLJ SPOSOBNI KOT SO BILI PREJ.

Dunaj, Avstrija, 21. januarja. — (Dopis Časnikarske Zveze). — Koncem leta 1916 se je nahajala Avstrija skoraj na istem stališču kot pred enim letom. Povsem ujemno je, da so vojaške operacije precej izčrpale človeški material in druga sredstva.

Padlo je veliko avstrijskih vojakov, kljub temu je pa armada še vedno silno močna organizacija. Avstrijska vlada se je zelo okoristila z ozemljem, ki so ga zavzele avstrijske čete.

Častniki so izborni izvežbani. Med avstrijskimi in nemškimi častniki vlada zelo veliko prijateljstvo.

Dopisnik Časnikarske Zveze se je mudil skoraj na vseh avstrijskih in nemških frontah. Avstrijski in nemški vojaki se med seboj prav dobro razumejo in ravno temu prijateljstvu je pripisovati vse zadnje uspehe.

Leta 1916 so dospele turške čete v Dobružo. Vse zadnje uspehe v Rumuniji je pripisovati prijateljstvu med avstrijskimi, nemškimi in turškimi četami.

Avstrija ima dovolj vojnega materiala. Viri so že precej izčrpani, popolnoma izčrpani pa še ne bodo tako kmalo. Ker zelo primanjkuje bakra in čina, so nadomestili vse bakrene žice z drugimi kovinami.

Vlada je zaplenila vse bakrene žice ter skoraj vse zvočnice. V Avstriji vlada menje, da bo zadnji avstrijski vojak streljal s patrono, ki je bila napravljena iz zadnjega medenega svetilnika. Take govornice so zelo pretirane.

Avstrijske in ogrske čete imajo zelo dobro uniformo. Obleke niso ravno tako dobro prikrojene, kot so bile pred dvema leti, vendar so primeroma čiste in izdelane iz dobrega blaga.

Živil je na fronti več kot jih je za fronto. Kakor hitro se smatra kak okraj za vojno zono, se ne sme iz njega eksportirati nikakih živil in nikakih potrebščin.

Francoska fronta.

Angleži bombardirali nemške zakope, polne vojakov. — Artilerijski boji. — Francozi odbili naskok. Velike nemške izgube.

London, Anglija, 22. januarja. Angleški vojni stan naznanja:

Danes jutraj smo izvršili napad z velikim uspehom pri Loos-u. Zakope, polne nemških vojakov, smo bombardirali in jih razrušili. Pri zadeli smo sovražniško velikanske izgube, naše pa so primeroma majhne. Vjeli smo mnogo nemških vojakov. Preteklo noč smo tudi vdrl v sovražne zakope severno od Neuve Chapelle.

Sovražna artilerija je bila zelo aktivna v bližini Rancourta in Serre, ravno tako tudi pri Ypres-u. Z uspehom smo obstreljevali sovražne postojanke v gozdu St. Pierre Vaast in v bližini Gommencourt, Arras in Armentieres.

Pariz, Francija, 22. januarja. — Francosko vojno vodstvo je izdalo sledeče poročilo:

Severno od Somme so naše baterije otvorile ogenj in razpršile sovražne čete, ki so bile na potu v Mont St. Quentin. Na obeh straneh reke Maas ste bile ob artileriji zelo aktivni, zlasti pri Vacherauville in v gozdu pri Chambrettes ter Caurieres.

Popoldansko poročilo:

V bližini Lassigny je sovražnik napadel naše zakope, toda z lahko smo ga vrgli nazaj. Sovražnik je pustil mnogo jetnikov v naših rokah.

Na ostali fronti je bila noč mirna.

Belgijsko poročilo:

Pri Dixmude se vrše artilerijski boji ravno, tako tudi na fronti pri Steenstraete in Hetsas.

Berlin, Nemčija, 22. januarja.

Razum krajevnih artilerijskih dvobojev je potekel dan brez važnejših dogodkov.

Eksplodizija v Londonu.

300 mrtvih. — Plamen iz plinovnega kotla 2 milj visok. — Dr. Angell ponesrečen. — Vojaki na delu.

London, Anglija, 22. januarja. Celi dan v nedeljo so tisoči ljudi šli v East London, da bi videli kraj eksplozije. Toda videli so samo bližnje hiše z razbitimi šipami. Prostor sam je bil ograjen in pristop so imeli samo časnikarski poročevalci.

Prostor, katerega so zavzele naprave, je imel v obsegu šest akrov in vse skupaj je sedaj kup razvalin.

Skozi dva dneva so vojaki na delu, da iščejo žrtve pod razvalinami. Našli so jih okoli sto, mnogo več pa se jih nahaja še pod razvalinami. Skoro nemogoče je spraviti stran tisoče ton zemlje, kamena, železa in lesa, da bi našli ponesrečene.

Ob času nesreče je bila tovarna skoraj prazna; tudi v hišah v obližju ljudi niso bili doma in če bi se dogodila eksplozija malo pozneje, ko bi bili ljudje že v posteljah, potem bi bilo število ubitih še mnogo večje. Sodi se, da je mrtvih okoli 300.

Pri napravah je bil velik kotel s tremi milijoni kubičnih čevljev plina. Streho je privzdignilo in plamen je švignil dve metra visoko. V nekaj sekundah je izgorel in ugasnil nenadoma kot bi ugasnil električno luč. V bližini je bilo še več drugih plinovih kotlov, ki pa so ostali nepoškodovani.

Glavni kemist dr. Angell bi se bil lahko rešil, toda rekel je, da mora prej spraviti na varno vse delavce; nato je še pomagal ognje-gasem in je pri tem ponesrečen. Bil je učenjak in je imel tudi predavanja na oksfordskem vseučilišču.

Velika ofenziva.

Nemci nameravajo veliko ofenzivo za zapadu. — Mnogo vojaštva pošilja na zahod. — Vojaki iz ruske fronte. — 4,800,000 vojakov.

London, Anglija, 22. januarja. Poročevalci "Daily Chronicle" poročajo:

Ravnokar sem prejel zanesljiva poročila, da hočejo Nemci prijeti proti Francozom in Angležem v kratkem času veliko ofenzivo, v kateri bo vsak odpor premagan, kakor bi ga razpršil veter. Nabrali so velikov ojsko in pripravljeno je veliko brodogre podmorskih čolnov, da prične z operacijami.

V teku enega meseca se bo pričelo vojevanje z vsemi grozotami. Veliko število vojaštva, ki sestoji večinoma iz 40 do 45-letnih mož in novincev, so poslali proti zapadni Nemčiji. To znaša 120 korov. Vsejo ga skupaj bodo imeli Nemci z onim

Pošiljatelj denarja.

Še vedno se lahko denar pošlje v staro domovino po brezličnem brzojavu in potni pošte, toda sprejemamo ga le pod pogojem, da se valed vojne močje izplača z zamudo.

Denar ne bo v nobenem slučaju izgubljen, ampak nastati zamorejo le zamude.

Po brezličnem brzojavu se zamore poslati le okroglo zneske po sto, na primer 100, 200, 300, 400, 500, 600 in tako dalje do deset tisoč kron. Za brzojavne stroške je najboljšje, da se nam pošlje \$4 za vsak naslov: ako bo kaj preveč ali premalo, bomo poslali nazaj, oziroma pisali za primanjkljaj. Z odzrom na sedanje razmere, ker se velja denarja skoraj vsak dan izpremeniti, nam je nemogoče za oddajene kreke približevati natančne cene denarja, ter bodemo od zdaj naprej do preklica računali krate po cent, kakor bode naznanjena v listu "Glas Naroda" isti dan, ko nam dopise v roke denar, močje tudi po nižji ceni, za slučaj, da bi razmere nanesele tako.

Kdor želi, da se izplačilo izvrši po brezličnem brzojavu, naj pripomni na denarni nakaznil "pošlje naj se brzojavno".

CENE:		CENE:	
K: 10.00.....	1.50	K: 120.00.....	15.00
K: 15.00.....	2.15	K: 130.00.....	16.00
K: 20.00.....	2.75	K: 140.00.....	18.20
K: 25.00.....	3.40	K: 150.00.....	19.50
K: 30.00.....	4.05	K: 160.00.....	20.80
K: 35.00.....	4.70	K: 170.00.....	22.10
K: 40.00.....	5.35	K: 180.00.....	23.40
K: 45.00.....	6.00	K: 190.00.....	24.70
K: 50.00.....	6.65	K: 200.00.....	26.00
K: 55.00.....	7.25	K: 250.00.....	32.50
K: 60.00.....	7.90	K: 300.00.....	39.00
K: 65.00.....	8.55	K: 350.00.....	45.50
K: 70.00.....	9.20	K: 400.00.....	52.00
K: 75.00.....	9.85	K: 500.00.....	65.00
K: 80.00.....	10.50	K: 600.00.....	78.00
K: 85.00.....	11.15	K: 700.00.....	91.00
K: 90.00.....	11.80	K: 800.00.....	104.00
K: 100.00.....	13.00	K: 900.00.....	117.00
K: 110.00.....	14.30	K: 1000.00.....	129.00

SVETSKA FRANK SARAJEVO.

Nemške križarke.

Videli so dva nemška tovorna parnika v premstvu dveh pomožnih ladij. — Moštvo interniranega parnika "Eber" vilo.

Rio de Janeiro, Brazilija, 22. januarja. — Pristaniški kapitan v Rio de Janeiro je brzojavil mornariškemu ministru, da so videli dva tovorna parnika z dvema po možnima ladjama. Vse ladje so plule pod ameriško zastavo. Mislijo, da so to nemške ladje.

Dosedaj je braziljsko obrežje varovala samo ena bojna ladja namreč "Deodoro"; sedaj pa je sklenila braziljska vlada, da se mora pridružiti prejšnji še bojna ladja "Rio Grande do Sul", ki ima nalog križarki ob obrežju med Port Natal in otoki Fernando Da Naronha ter natančno preiskati vse obrežne vode.

Braziljski časopis "A Noticia" piše, da je vilo okoli sto mož po sadke nemškega kanonskega čolna "Eber", ki je interniran v Bahia. Nahajajo se na švedskem parniku "St. Croix", z namenom, da se pridružijo posadki nemške pomožne križarke. Ti pomorščaki so se nahajali več ko eno leto na otoku Cobras v zalivu Rio de Janeiro.

Braziljski mornariški minister je zavkazal bojnim ladjam, ki varujejo obrežje, da naj vjamejo vsako nemško križarko, ki bi se na katerikoli način pregrešila proti nevtraliteti Brazilije. Ministre ne vrjame poročilo, da nameravajo nem. internirani parniki pobegniti iz pristanišče; vendar pa je na ročil pristisniškemu kapitanu, da naj pazi, da se ne krši nevtralnosti na ta način.

V pristanišče Rio de Janeiro je prišla angleška pomožna križarka "Edinburgh Castle". Nemški parnik "Alrich", ki je tu interniran, je galožil vojni material.

Zastopnik omenjenega braziljskega časopisa, ki je bil na nemškem parniku "Hohenstaufen", pravi, da so na parniku zakurili kotle in naložili vojni material. — Ravno tako se je pripravil nemški parnik "Caproca", da odpeje na morje.

vojaštvom, ki se že zdaj nam nahaja 4 milijone 800 tisoč vojakov na zahodni fronti. Tudi iz ruske fronte so prepeljali že mnogo vojakov proti Franciji.

Pripravili so tudi mnogo duševnih plinov in še strašnejša sredstva, kakor pa so jih rabili do sedaj.

Ob enem s to ofenzivo pa bodo tudi ponovili brezobzirno bojevanje s podmorskimi čolni, katerih, kakor pravijo, imajo okoli 300, ki so mnogo bolje oboroženi kot so bili doslej. Imajo močno steno, katere vzdrži tudi strel velike teže in imajo na krovu municije in hrane za štiri teden.

Boji ob reki Seret.

NEMCI SO POGNALI RUSE PRI NANESTI PREKO SERETA. — PREDMOSTJE JUŽNO OD FOCSANI V NEMŠKIH IN BOLGARSKIH ROKAH. — POROČILA Z RAZNIH FRONT. — PETROGRAJSKO POROČILO RAZPRAVLJA SAMO O MALIH SPOPADIH MED PREDNJIMI STRAŽAMI. — BOJI PRI NARAJEVKI. — NEMŠKO NAPREDOVANJE OB REKI ČERNI. — SPOPAD PRI PARALOVU. — NEM. POIZVEDOVALNI ODDELEK.

Berlin, Nemčija, 21. januarja. — Vrhovno poveljstvo nemške armade je izdalo sledeče uradno poročilo:

— Armadna skupina gen. Mackensena: 19. januarja smo zavzeli z naskokom vse predmostje pri Nanesti, katerega so Rusi že toliko časa odločno branili. V bojih so se najbolj odlikovali Pomeranci in Prusi. Sovražnik se je z velikimi izgubami umaknil. Nemcem so pomagale tudi bolgarske čete.

Ko so se Rusi umikali preko mostov, vodečih čez reko Seret, smo jim prizadeli silne izgube. Vjeli smo enega častnika in skoraj šeststo mož.

Armadna skupina nadvojvode Jožefa: V Vzhodnih Karpatih smo napadli sovražnika ob cesti, vodeči proti Putni. V splošnem je položaj neizpremenjen.

Petrograd, Rusija, 21. januarja. — Poročilo, ki ga je izdal ruski generalni štab, se glasi:

— Zadnji čas se ni pripetilo ničesar posebnega. Naši poizvedovalni oddelki so se zelo odlikovali.

Petrograd, Rusija, 21. januarja. — Poročilo, ki ga je izdal ruski generalni štab, se glasi:

— V smeri proti Kovelu, zapadno in severno od Velioka, sta se vršila dva artilerijska spopada, ki sta se končala z našo zmago. Na več mestih smo razdejali sovražne žičnate ograje.

Posebno vroč boj se je bil ob reki Narajevki, ki se je končal s popolno zmago našega orožja.

Berlin, Nemčija, 21. januarja. — Na macedonski fronti so prodrle naše čete vzhodno od Paralova in osvojile več zelo važnih pozicij.

Ob reki Črni se vrše zelo hudi boji. Uspehi, ki so jih dosegli naši poizvedovalni oddelki, so za nas zelo velikega pomena.

Nikakega miru, pravi car.

RUSIJA NE BO PREJ PRENEHALA Z VOJNO, DOLKER NE ZMAGA. — CAR JE PREPRIČAN, DA BO GALIČIN POPRAVIL, KAR SO POKVARILI NJEVOGI PREDNIKI. — NASPROTSTVO MED VLADO IN DUMO. — VOJNA SREČA SE JE OBRNILA, IN ARMADA TEŽKO ČAKA ODLOČNEGA BOJA. — V RUSIJI BO PREJALISLEJ IZBRUHNILA REVOLUCIJA. — IZJAVA DIJAKA.

London, Anglija, 21. januarja. — Ruski car je pisal novemu ruskemu ministrskemu predsedniku Galičinu pisme sledeče vsebine:

— Ker ste dobili silno odgovorno mesto ministrskega predsednika, se mi zdi potrebno opozoriti vas na važnost problemov, katere mora vlada rešiti.

V tem trenutku, ko se je bojna sreča obrnila, hrepene vsi Rusi, da bi se odločilna bitka čimprej začela in da bi pokazali nasprotnikom, kako so jim sveti cilji, za katere so se začeli boriti.

Z našimi zaezniki nas veče veliko prijateljstvo. Prej ne bomo odnehali, dokler ne bomo izvojevali končne zmage.

Naravni zakladi naše dežele so neizčrppljivi. Avstrija in Nemčija ne bosta zmagali.

Tempotom se obračam torej na vas in na vlado, da skrbite za dobro oskrbovanje mojih čet.

Nadalje je moja želja, da se preuredi sistem transportiranja čet in vojnega materiala. Čete na fronti in za fronto morajo biti z vsem dobro preskrbljene. K temu morajo pripomesti vsa ministrstva in vsi odločilni možje.

Gospodarska reorganizacija dežele naj bo taka kot je bila za časa mojega starega očeta Aleksandra II. Ako bomo šli vsi na delo, bo naše delo uspešno in uspeha bomo vsi deležni.

S parnikom "Bergensfjord" je došel v Ameriko dijak nacionalne ekonomije v Petrogradu, Ivan Čecel.

Izjavil je, da hrepene rusko ljudstvo po miru in da bo v kratkem nastala revolucija. Ljudstvo se je že naveličalo prelihanja krvi.

V Rusiji bo izbruhnila revolucija, če ne pred koncem vojne, pa takoj po koncu. Rusko ljudstvo je sedanja vojna prebudila. Zdaž zasluži ruski kmet v municijskih tovarnah do tri dolarje na dan. Po vojni ne bo tega zaslužka. Kmetje so se privadili mestnemu življenju. Svoje prejšnje siromašne eksistence se ne bodo mogli več privaditi.

Pomanjkanje na Nemškem.

NEMŠKI DIPLOMATI POZIVAJO PREBIVALSTVO, NAJ SE NEKAJ ČASA VSTRAJA. — NAMESTO KROMPIRJA MORAJO LJUDJE JESTI REPO. — NAJVEČJEGA POMILOVANJA SO VREDNI BOLNIKI. — ANGLIJA HOČE IZSTRADATI NEMŠKO LJUDSTVO. — TO JE BARBARIZEM, KAKRŠNEGA SE NIKDAR NI BILO V ZGODOVINI. — MNENJE NEMŠKEGA ČASOPISJA. — DOBRE STRANI.

London, Anglija, 21. januarja. — Nemški tednik "Woche" je priobčil apel časnikarja Rudolfa Stratza. — Časnikar poziva prebivalstvo, naj še nekoliko časa prenasa napore in naj zaupa v boljšo bodočnost. Kakor hitro bo nastopil mir, bo tudi živil dovolj na razpolago.

Pomanjkanje je splošno. Civilno prebivalstvo se preživlja večinoma z repo. Berlinsko časopisje poroča, da bo leta 1917 sila še veliko večja kot je bila lanskega leta. Treba je potrpeti in vztrajati. Z nezadovoljnostjo se ne da ničesar doseči. Rešitev bo prišla prejalislej.

Berlinska sanitetna postaja je naznanila, da je število smrtnih slučajev veliko večje kot je bilo lanskega leta. Bolnih je zelo veliko število žensk. Skoraj vse bolehalo na živčnih boleznih.

V "Lokalanzeigeru" piše specialist profesor Rose, da ni bilo še nikdar v zgodovini takega barbarstva kot ga uganja zdaj Anglija. Anglija hoče izstradati nemški narod, edina želja Anglije je, da bi nemški narod lakote pomrl.

Ta vojna je prinesla marsikaj dobrega. Ljudje so se navadili stradati. Zdaž Nemeem zadostujejo porejci, ki bi jim pred vojno nikakor ne zadostovale.

Umevno je, da se godijo tudi razne nerednosti, ki bi se nikakor ne smele goditi. Socialistični list "Vorwaerts" piše, da ljudje večkrat odidejo s prehranjevalnih postaj lačni domov. Časopisje poziva vlado, da se kaj takega v bodoče ne sme dogajati.

Glede hrane je vojaštvo veliko na boljšem kot civilno prebivalstvo. Vojaki so že vsaj deloma z vsem preskrbljeni, dočim je po mestih in večjih trgih že prava lakota.

Razen živil manjka ljudstvu tudi drugih potrebščin. Navdušenje za vojno polagoma izginja.

Darujte par centov slovenskim trpinom v domovini!

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIO PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President, LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
52 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

En celo leto velja list za Ameriko in	Za pol leta za mesto New York...	2.00
Canada	Za Evropo za vse leto	4.50
En pol leta	Za Evropo za pol leta	2.50
En celo leto za mesto New York...	Za Evropo za četrt leta	1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenrednih nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisni brzo podpis in osebnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagoviti pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejane izvalitve
naslani, da hitreje najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljankam naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"

52 Cortlandt St. New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
MEMBERSHIP LABEL
STANDARD LANGUAGE EXPRESSION**Jugoslavija v ameriški luči.**

Newyorški "Globe" je priobčil pred par dnevi članek, ki se tiče vprašanja, katero je bilo zadnji čas najbolj pereče in ki je zavzemalo vse misli slovenskega naroda, namreč vprašanja bodoče Jugoslavije.

Ameriški poročevalci Corey se je mudil v Solunu ter poročal odtam, da predstavlja jugoslovanski narod do trinajest milijonov duš in da je smatrati jugoslovansko državo kot faktično dejstvo bodočnosti.

Mož, ki je bil v stiku z vsemi odločilnimi možmi zavezniških držav je rekel, da se bo ustanovilo jugoslovansko državo tekom šestih mesecev po sklepu miru in da bo ta nova jugoslovanska država v veliki meri jamčila bodoči mir Evrope.

Poročevalce je vprašal nekega diplomata, kaj bi se zgodilo v slučaju, da bi Jugoslavija ne bila ustanovljena. Odvrnil je, da bi tekom petih let sledila druga evropska vojna.

Glasm izjave Coreya je to prevladujoče mnenje vseh mož, ki imajo sploh kaj opravka z jugoslovanskim vprašanjem in da so tega naziranja predvsem zunanji uradi Anglije, Francije in Rusije.

Le Italija stoji temu stremljenju hladno nasproti in interesi Italije bi se ravno na tem polju križali.

Zavezniki ne morejo pustiti povsem vnevar aspiracij Italije, ki je posegla v vojno v njih prid.

Poročevalce pravi nadalje, da je precej težko očitati meje jugoslovanske države. Jedro naj bi tvorila Srbija, k njej naj bi prišla Bosna-Hercegovina, Dalmacija, Hrvaška-Slavonija in končno Slovenija.

Bolgare kot eminentno jugoslovanski narod so izpustili iz tega načrta.

Nek srbski diplomat, s katerim se je poročevalce o tem predmetu pogovarjal, se je izrazil, da bi imela bodoča jugoslovanska država na razpolago vse, kar nudi narava civilizaciji in moderni industriji.

V deželi je zlata, srebra, bakra in železa, premoga in petroleja.

Vse, kar bi potrebovala ta država, bi bil izhod na morje.

Corey pa se v tem oziru moti ter pravi, da jugoslovanski narodi sploh niso mornariški narod.

Ta zmotna izjava iz njegovega vpoštevavanja Srbije in Srbov samih, ter ne pozna dejstva, da je dalmatinski narod mornariški narod, izučen v najboljši šoli, beneški.

Razmerje med bodočo jugoslovansko državo in Italijo bi tvorilo predmet večnemu prepiru in obenem kal bodočim vojnim zapletitvam.

Po mnenju tega dopisnika pa bi tvorila ta nova jugoslovanska država najboljši jezik proti takozvanemu nemškemu "Drang nach Osten" ter obenem onemogočila vse aspiracije avstrijske ekspanzivne politike proti Solunu.

Corey razmišlja nadalje o verskem vprašanju, ki tvori precej bodočih težkoč.

Dobro se zaveda nasprotstva, ki obstaja med grško-iztočnim in rimski maverizpovedanjem. Hrvati in Slovenci so katoliki, dočim so Srbi naravnost fanatični pravoslavci.

Velika ovira tiči dalje v pismu: Srbi pišejo s cirilico, Hrvati in Slovenci pa z latinico.

Corey pravi, da se je tudi v Srbiji pričelo zadnje čas gibanje da se iz zgolj praktičnih ozirov nadomesti zastarelo cirilico z latinico in da bi s tem postalo zblizanje nasprotnih si elementov bolj vrjetno in bolj dosegljivo.

Narodi jugoslovanski so si sorodni po krvi, rodu in načinu življenja, in vse razlike so ustvarili umetnim potom ogrski in avstrijski diplomati.

Manj pomembna so nadaljna izvajanja, da so avstrijski vojni jetniki prostovoljno šli s Srbi preko Albanije.

Poročevalce izvaja, da jih ni nihče silil in da bi lahko ostali, a temu nasproti stoji dejstvo, da so bili za njimi avstrijski in nemški topovi, ki bi jih popolnoma uničili, če bi se ne hoteli udeležiti velikega bega.

Končno pravi Corey, da je ideja jugoslovanske države dozorela in da se o njej resno razmišlja v zavezniških diplomatskih krogih.

Kot že rečeno, je edina ovira Italija in njene aspiracije ob čali Jadranskega morja.

Corey zatrjuje, da bi ne imela jugoslovanska država nikakega vojnega brodogoja in to tudi v slučaju, da dobi par pristanišč ob Adriji.

Diplomati, s katerimi se je o tem razgovarjal, so izjavili, da žele Jugoslavlani predvsem miru in le miru, kajti po sto in sto let trajajočih bojih, tekom katerih je jugoslovanski narod krvavel bolj kot kateri drugi v Evropi, je želja po miru in mirnem razvoju povsem vrjetna.

Jugoslovanska država kot naj bi bila ustanovljena po željah njenih najbolj odličnih zagovornikov in naj bi obsegala predvsem pristanišča Reko, Zader, Pulj, Dubrovnik in Split.

Vsa ta pristanišča so se nekoč nahajala pod gospodstvom beneške republike. Sledovi tega gospodstva so se ohranili ponekod do danes.

V teh mestih so Italijani, a le v omejenem številu, par milijonov mesta pa komaj razume kak človek italijanski no ter se niti ne more govoriti o tem, da bi jo obvladal.

Zahteve Italije slone le na ekonomskih ali narodnogospodarskih vzrokih ter nimajo dejansko nobene podlage.

Končno izvaja, da bi bila Italija popolnoma zadovoljena, ako dobi Trst, a ravno za Trst se bo vršil hujši boj kot se je vršil za katerokoli postojanko v tej svetovni vojni.

Trst je ena izmed točk, katerih Nemčija ne opusti, in preko Trsta in Male Azije bosta šli bodočnost in sila veleniške države, v primeri s katero bo Avstrija le vazal in ponižen hlapec.

Razvoj sedanje svetovne vojne nam kaže, da ne bodo Nemci nikdar odnehali od svojih ciljev in da je popolnoma vseno, kako izpade vojna.

Nemčija se bo gospodarsko in trgovsko razvila, to pa le v smeri proti Orientu.

Kako skušnjo bo prestala mogoča jugoslovanska država, to se izogne zazdaj vsakemu ugibanju in vsakemu premisleku.

—k.

Glas iz Rusije.

Omsk, 7. novembra 1916.

Slavno uredništvo

"GLAS NARODA"

Naznanjam, da smo prejeli že dva izvoda, oziroma št. časopisa "Glas Naroda", za kar se Vam v imenu vseh Slovencev, kateri se nahajajo v tukajšnjem mestu, najpristneje zahvaljujem.

Ni Vam mogoče opisati veselja, katerega ste nam napravili s poslanim časopisom. V momentu, ko smo zopet po dolgem času, po preteku 2 let, zopet čitali slovenski smo si bili v svesti, da se nahajamo v svoji domači kavarni. Izrekam Vam vse priznanje, da se je Vaš list tako lepo razvil od kar ga nismo čitali; lahko se kosa z vsakim svetovnim. Nas zelo veseli Vaše napredovanje, na kar gnu tud mi ponosni.

Prosim, blagovolite še nadalje pošiljati Vaš časopis, za kar se Vam že vnaprej v imenu vseh zahvaljujem.

Gotovo Vam je znano, da smo mi Slovenci in tukajšnjem plenu edini narod pozabljen od vseh — celega sveta. — Vsak drugi narod ima razne ugodnosti bodisi v denarnih ali v drugih področjih.

Prosim Vas, bodite tako ljubezni in priobčite v našem cenju nem listu, da se nahajajo spodaj imenovani slovenski vojni plenjenji v mestu Omsk, Sibirija, in prosijo Vaša plemenita srca za kakršne eventualne podpore, katere smo vsi kravo potrebni.

Veliko izmed nas imamo svoje znanee v Ameriki, za katere pa ne vemo, kje se sedaj nahajajo. Isto tako bodo tudi naši znaneci veselili ako bodo potom našega časopisa zvedeli za nas.

S tem, da nam priskočite na pomoč, ne bode samo veliko veselje za nas, ampak tudi znak Vaše prave ljubezni do svojih rodnih bratov, katere boste prepričali, da niso pozabljeni in da ste tudi Vi kateri mislite na nje.

Ko pa se zopet vrnemo v svoji domovino, bomo pa lahko ponosni in in javno rekli: "Daleč smo bili dolgo časa smo trpeli, pozabljeni pa vendar nismo bili, kajti zvedel so za nas ameriški Slovenci in nam priskočili na pomoč z različni podporami!"

Bog jih živi na veke! Živeli!!!
Z odličnim spoštovanjem, udani

IVAN POTRATA,
bivši občinski tajnik.
Jesenne. — Gorenjako.
(Okraj: Radovljica).

Tanko Karl, trg. pomočnik, Ljubljana, Kvas Jenko, St. Vid nad Ljubljano, Konjar, Urh, Smlednik, Velkavrh Franc, Vrhnika, Radelj Alojzij, Trebnje, (Dolenjsko), Pokrajec Simon, Rovinsko selo (Istrija), Kuhar Jože, pismonoša, Pazin, Plazelj Ivan, Škale-Velenje, (Štajersko), Kovatič Ervin, stavb. tehnik, Strojščič (Kranj), Geizer Leopold, Ptuj, Medančič Gašper Zmin, Perčič Martin, Barčom (Istrija), Čuk Franc, Idrija, Ipa-vice Vencoslav, Ročinj pri Vipavi, Novak Gregor, Vinkovce, Leskov-

šek Miha, Golobji potok (Štajersko), Kragelj Ivan, Zatohlin (Primorsko), Mozetič Jože, Dornberk, Gril Ivan, Krašnja-Lukovica, Gorenjsko, Kriavanja Andrej, Bovec, Šulin Josip, Bovec, Faginel Izidor, Vertobja, Erjavce Matija, Ravna gora, Lukežič Franc, Vertobja pri Gorici, Dolar Jože, Bled, Gorenjsko).

Naslov:

IVAN POTRATA,
vojni plenjeni
Omsk — Sibirija, (Rusija).

Lakota v Siriji.

Nad pol milijona jih je že pomrlo od pomanjkanja.

Rim, Italija, 20. jan. — "Corriere d'Italia" naznanja, da je do sedaj pomrlo zaradi pomanjkanja v Siriji 510.000 ljudi. Ker ne vidijo od nikoder pomoči, izvršuje jo samomori, ki se množe od dne do dne.

Enake strašne razmere vladajo tudi v notranjem delu Palestine, kjer prebivajo kristjani.

Washington, D. C., 21. jan. — Več kot tisoč Amerikancev je naprosilo ameriškega poslanika v Carigradu, da naj jim pomaga, da bodo prišli iz Sirije in Palestine. Število prosilcev se je potrojilo, odkar je Turčija ugodila zahtevi Združenih držav ter je dovolila, da smejo ameriški državljani zapustiti turško ozemlje.

Razmere v Belgiji.

Washington, D. C., 20. jan. — Poslanec McLemore iz Texasa je v zbornici postavil resolucijo, v kateri zahteva, da naroči vlada svojim konzulom v Belgiji, da ji poročajo o tamšnjih razmerah, da se je mogoče prepričati, koliko je resnice na raznih poročilih o nemških grozovitostih.

Resolucija se glasi:

"Ker so se razširile vesti po Združenih državah, da so osvojevalci v Belgiji počenjali grozovitosti:

"ker je bil predsednik Wilson po krivem kritiziran, češ, da v svoji mirovni poslanici ni omenil teh grozovitosti, in

"ker imajo Združene države v Belgiji svoje konzule, zato sklepejo poslanci 64. kongresa, da naj vlada naroči svojim konzulom, da poročajo o vsem, kaj se je dogajalo v njihovem okrožju, da tudi ameriško ljudstvo ve za resnične razmere v Belgiji."

Prenehali variti pivo.

Amsterdam, Nizozemsko, 21. jan. — "Nieuwe Rotterdamse Courant" piše, da so pivovarne v Plznu na Češkem prenehale variti pivo.

Franciji primanjkuje železniških voz.

Washington, D. C., 21. jan. — Valed pomanjkanja železniških voz v Franciji je nakopičenega toliko tovarnega blaga, da je Anglija sklenila priskočiti na pomoč svoji zaveznici. V ta namen ji bo

dala 20.000 železniških voz. Nemci so pri prodiranju proti Parizu zaplenili 18.000 francoskih železniških voz, katerih se do sedaj ni so nadomestili.

Francoske železnice nimajo dovolj delavcev, zato so zaposlili vojsne jetnike, pa jim še vedno primanjkuje več tisoč delavcev.

Ubiti premogarji.

V West Virginiji je bilo 1916. leta v premogorjih ubitih 375 delavcev. Država namerava ustanoviti rešilno družbo po vzgledu zvezne vlade.

Eksplozija municije.

London, Anglija, 19. januarja. Danes se je izdalo naslednje uradno poročilo:

Munijsko ministristvo naznanja, da se je nočjo dogodila eksplozija v neki tovarnici blizu Londona. Bojijo se, da je pri eksploziji izgubilo več ljudi svoje življenje; tudi na poslopih je mnogo škode.

Zasedanje dume odgodeno.

Petrograd, Rusija, 20. jan. — Poluradna poročila danes naznanja, da se je zasedanje dume v kronskega sveta odgodilo do 27. januarja, in sicer zaradi velikih izprememb v ministristvu.

Take izpremembe zahtevajo mnogo časa, da novi ministri pregledajo vse načrte prejšnjega ministristva.

"Moltke" pod laško zastavo.

Baltimore, Md., 20. januarja. — Prejšnji parnik nemške parobrodne družbe Hamburg-Amerika črte "Moltke" je prišel v tukajšnje pristanišče iz Palerne v Italiji pod imenom "Pesaro", da vzame s seboj municijo za zavezniške. Parnik "Moltke" je italijanska vlada v začetku vojne med Italijo in Avstrijo zaplenila in sedaj vozi pod laško zastavo.

Amundsen na severni tečaj.

Washington, D. C., 21. jan. — Kapitan Roald Amundsen, odkritelj južnega tečaja, se posvetuje z uradniki magnetičnega oddelka Carnegiejevega inštituta zaradi instrumentov, katere bo rabil za svoje potovanje na severni tečaj. Najbrže bo Amundsen temu inštitutu podaril originalne spise svojega opazovanja nameravane ekspedicije.

Amundsen je izjavil, da bo nastopil pot proti severnemu tečaju leta 1918. Do tega časa bo nabiral različne stvari, ki jih bo rabil pri raziskavanju in jih naložil na ladjo, ki bo odpeljala iz Norvegije v mareu prihodnjega leta.

Maloruske narodne pesmi.

Na ravno polje
beli sneg praši,
tam ubit leži
mlad, vesel kozak;
s travo je zakril
jasne si oči. —
Vran pri glavi mu
lačen krohota,
pri nogah pa mu
joka zvesti konj: —
Pusti gospodar
mene v širni svet,
ali pa mi daj
plačo za ves čas! —
Konj, odtrgaj si
Svileni konop
in v ravno polje
zdričaj kakor blisk;
trave tri redi
snež na travniku
in iz jezer dveh
se napij vode;
hiti brž nato
tja v moj rojstni kraj
in s kopitom tam
v vrata poteptaj! —
Pride starica,
moja mamica
in povpraša te: —
Oj, konjiček moj,
kje gospod je tvoj?
Je-li v vojski pal
od sovražnikov,
ali v zlobi ga
sam si poteptal? —
Odgovori ji: —
On ni v bitki pal
Od sovražnikov,
niti poteptal
nisem v zlobi ga;
našel moj gospod
si ženo je: —
v ravno polji vzel
si zemljico je! —

Sokolček odleti,
kozaček odjaha;
sokolček po sokolico,
kozaček pa po devico;
sokolček po čopato,
kozaček po bogato;
sokolček po sivokrilu,
kozaček po črnoobrvo...

Ne sekaj, oj očka moj,
breze pri potu;
ne kosi, o bratec moj,
pisane trave;
ne trgaj, sestrica mi,
v vrtni cvetlice;
ne jemlji mi, mamica,
vode iz vrele! —
Pri potu ta brezica —
jaz sem devica;
a pisana travica —
lasei so moji;
a v vrtni cvetlice —
jasne oči so,
v studenčku vodica pa —
moje solzice...

Kotalila se je zarja
izpod dvorca novega.
Ej, to že ni zarja zlata,
gospodična to je mlada;
kadar ona govori,
kakor z zvončki da zvonči.

Pesad paša obsojen na smrt.

Iz Carigrada prihaja poročilo, da je carigradsko vojno sodišče že pred dolgim časom obsodilo na smrt albanskega glavarja Essaf Toptani-ja, kakor ga bolj poznamo. Essad pašo, ki je v prvi balkanski vojni branil Skader proti Črnogorem.

Isto poročilo pravi, da se je pri sodnijski obravnavi dokazalo iz oficijelne korespondence, da je s svojimi tolpami deloval proti turški državi in da je napovedal vojno turškim zaveznikom, ter da je s tem pomagal sovražnikom Turčije. Iz teh razlogov je bil obsojen na smrt.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA POKLAČ. Pred enim letom sva delala skupaj v Delagui, Colo., in pozneje ne vem več za njega. Prosim, če kdo ve njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi. Frank Ciglar, Box 103, Valdez, Colo. (22-24-1)

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja ANTONA ŠAJN, doma iz Knežaka na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi. Math. Kalčič, Box 65, Morley, Colo. (22-24-1)

KADAR GRE ZA OBSTOJ NARODA, NINO BENAZRTEV PRE-VELIKA!

VPOŠTEVAJTE.

Ako želite izvedeti za naslov svojih sorodnikov, prijateljev, znancev, itd.

Ako želite prodati posestvo, hišo, trgovino itd.

Ako želite objaviti krst, ženitev, žalostinko itd.

Ako želite dobiti delavce ali delo za seba.

Ako želite objaviti društvene naznanila

RABITE VSELEJ**"GLAS NARODA"**

"Glas Naroda" dobite v vsaki slovenski naselbini; v vsakem mestu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasi v Zedinjenih državah, kakor tudi v Canadi itd.

"Glas Naroda" je najpriljubljenejši in najboljši razširjeni slovenski list na svetu.

"Glas Naroda" je razposlan na leto v štiri in pol milijone (4.500.000) iztisih in je torej najboljšo sredstvo za oglaševanje.

Cene oglasom so sledeče:

Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane....	\$1.00
Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lota itd.	
stane	\$1.00
Enkratno iskanje delavcev stane	\$1.00
Enkratno iskanje dela stane	\$0.30
Enkratna objava ženitne ponudbe, žalostinke ali kaj enakega stane	\$1.00
Enkratno društveno naznanilo stane	\$0.50

Slovenskim trgovcem naredimo posebno ugodne cene pri stalnih oglasih.

Z naročilom je potrebno poslati vsaj tudi denar. Naslovite na:

"GLAS NARODA"

52 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Opomba: Rojaki, vpoštevajte naše geslo, da ne sprejmemo oglasov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem varujemo naše naročnike pred raznimi sleparji, katerih je vsepovsod dovolj. Zaeno pa svetujemo vsem rojakom kadar kaj kupujejo ali pa naročajo, da se prepričajo če je oglaš v našem listu in ako ga ne opazijo, naj vprašajo prodajalca, zakaj ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri naročilih po pošti.

SLOVENSKO

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvaniji.

GLAVNI UREDNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHER, 674 Ahsay Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVIČ, box 647, Forest City, Pa.
Pomožni tajnik: AVUSTIN GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Zaupnik:

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEL, box 95, Willow, Pa.
1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 35, Federal, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kans.
1. porotnik: FRANK PAVLOVIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 83 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, odzema njih uradniki so naprošeni pošiljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikakor drugače. Denar naj se plača edino potom poštne, ekspresnih ali bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovič and Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakve pomankljivosti, naj to nenudoma naznanijo uradu glavn. tajnika, da se zamore napako popraviti.

Cenjeni člani, članice in postajni uradniki: —

Znajo Vam je, da sem bil pri zadnji konvenciji izvoljen glavnim tajnikom, kateri posel sem prevzel dne 13. t. m.

Da bo zagotovljen napredek naši častni organizaciji, napel bom vse moči. Kjer hoče biti pa napredek, tam se mora delati in zanimati za dobro in pravilno poslovanje. Da mi bo mogoče pravilno in točno poslovati, je odvisno pa le od Vas.

Res je, da je mnogo zaostalega dela, katerega bom skušal v najkrajšem času rešiti; zatorej prosim, da se mi za sedaj oprostite, če se bom z odgovori malo zakasnil.

Ne bom tudi pozabil, da je zadnja konvencija odobrila zruženje s kako obstoječo organizacijo. Ker je to želja splošnega članstva in moja, jo bom skušal prekomogoče uresničiti z Vašo pomočjo.

Pokažimo drugim, da je združenje mogoče. V združenju je moč ter zasiguran obstanek podpornih organizacij.

Nadalje bi prosil vse postajne tajnike, da se strogo držijo pravil: kajti od moje strani bom gledal, da se pravila ne bodo kršila. Kjer se upošteva pravila, tam ni pritožb. Vsak član je dolžan poznati pravila. Nezanje pravil se ne bo upoštevalo, kot kak morebitni vzrok. Neupoštevanje pravil je navadni vzrok večnih naklad. Postajni tajniki so naprošeni, da vse uradne listine natanko izpolnijo ter v pravem času pošljejo v glavni urad. To je pogoj pravilnega poslovanja.

Članstvo naj pazno zasleduje vsa poročila in dopise v uradnem glasilu. Ravno tako je članstvo prošeno, da me na vsako pomankljivost oziroma napako opozori.

To so zasedaj moja navodila in verujte mi, če se bodo upoštevala, bo organizaciji napredek zasiguran.

Za Vašo naklonjenost in požrtvovalnost se Vam v naprej zahvaljujem.

Frank Pavlovič,
tajnik S. P. Dr. Sv. Barbare.

OPOMBA: — Postajam, katera so naročila pisalni papir in koverte, poročam, ga pošijem kakor hitro ga dobim; zatorej prosim, malo potrpljenja.

Pozni zobje.

"Z zadnjimi novicami kakor 'Nogo si je zlomil', 'Konj se je splašil', 'Stepa sta se', 'Mica Kovačeva', 'Koš jaje je zvrnila', bo končana današnja številka in potem sem prost."

Tako je govoril sam s sabo urednik lista, ki je izhajal trikrat na teden in čigar posamezna številka je stala deset vinarjev.

Komodno se je naslonil v uredniškem stolu, zapalil smotko, zrl za modrikastim dimom ter premišljal o nemškem mostu do Adrije in o velikem uspehu inozemskih zrakoplovec.

"Gospod urednik! Tu imate zadnje štetne odtiske! Rokopisa manjka še šest vrst; prosim, da bi mi dali kako malo notico, in sicer za 'Razgled po svetu'. Drugo je vse v redu!"

"Prav, gospod meteor! Počakajte, kmalu dobite notico."

Ni premišljal dolgo in že se je rodila pod njegovim spretnim peresom kot plod njegove domišljije tale notica:

"Čudno a resnično. Ni dolgo od tega, menda dva tedna, ko je dobila štirindesetletna žena v neki vasi na Nižjem Avstrijskem štiri zobje, in sicer dva kočnika v gorenjih, dva pa v spodnjih čeljustih. Za to čudno prikazen vlada splošno zanimanje."

In zakaj tudi ne? Tupatam kakaj majhna laž ne more škodovati. Čitatelji preberejo list in pozabijo do prihodnje številke že vse novice. Kdo naj preiskuje, je li ta ali ona stvar resnična? Prav, ako se pa hoče kdo prepričati o resnici to spodnjih čeljustih. Lahko si pred-

brezpomembne, a za ljudstvo vse-kakor zanimive novice, naj sam potuje v ono "neko" vas, naj sam pogleda oni "neki" ženi v zobe, in ako ne dobi za svojo radovednost od razžaljene "neke" ženske zausnice, potem res malo poznam žensko, ki zna bodisi tudi v največji starosti braniti svoj ponos, re-poto in popolnost.

S takimi preudarki je potlačil resnicoljubni urednik svoje pomisleke proti tej nedolžni laži.

Toda kmalu je pozabil na to in njegova uredniška vest mu ni imela ničesar očitati.

Par dni pozneje. Zopet je sedel urednik pri mizi in pisal.

Nekdo je potkal.

"Gospod urednik, tukaj Vam prinašam današnje liste. Drugega ni bilo ničesar na pošti."

"Prav, prav!"

In urednik je začel pregledovati desle dnevnike, da dobi iz njih novega gradiva za prihodnjo številko.

"Toda kaj? Kako? Strah mu zasije iz oči, okrog ust mu pa zakroži neveriden nasmeh. Prebere enkrat, čita drugič, mrmrlja v tretje; vedno enako."

"Haha, moja laž je začela roditi sad! Ta časniki se je pa pošteno uredil, sedel mi je na limanice, seveda s svojimi lastnimi pristavki in okraski. Hm... Berimo še enkrat to čedno novico!"

Pozni zobje. Pred kakimi štirinajstimi dnevi je zapazila šestindesetletna žena Apolonija H. Maulbach v Eberhardsdorfu, mali vasi na Nižjem Avstrijskem, da so ji zrastle štiri zobje, in sicer dva kočnika na gorenjih in dva na pa hoče kdo prepričati o resnici to spodnjih čeljustih. Lahko si pred-

stavljamo starkino veselje, ki ji ni treba več uživati zgolj mehkih jedi. Res čuden slučaj! Kaj pravi k temu veda? —

Izborno, zares izborni! Ta moj kolega pozna celo ime moje stare žene, pozna vas, ve, da je dve leti starejša, je prepričan o njeni zadovoljnosti, o njenem veselju in slednjič pozivlja še učenjake k pojasnili te moje lumparije. Kdo bi si bil mislil? Radoveden sem na odgovor izvedencev — zobozdravnikov. Menda pa ostane le pri tej drugi, podaljšani izdaji moje laži. Skoraj bi si želel....

Zopet so ga posli, delo, gradba nemškega mostu, situacija v državnem, obstrukcija v delnem zborni in dogodki na Balkanu pre-motili v toliko, da je pozabil na to zavedo in se je ni več spominjal — cela dva dneva.

"Br... To je pa že preveč. Vsi listi že prinašajo krajša in daljša poročila o teh nesrečnih 'pozni zobjeh'. Da bi vrag Apolonijo, Eberhardsdorf, kočnike in vse...."

Čudna čustva so spreletavala urednika po tem besedah. Urno je stopal po uredništvu, vzel sedaj ta časopis v roke, čital kaj potem v drugem, vrgel oba v koš in se sledujoč zelo razveselil, ko mu je prišel ilustriran list v roke, namreč: "Interesantni list", čes. radujmo se par minut nad slikami, samo da mi ne pridejo več pred oči oni vražji "pozni zobje".

Res čudno, kako morajo priobčevati slike ljubečega boja, ko švigajo krogle, ko lete granate in karteče po zraku. Junak mora biti fotograf, da napravi vkljub smrtni nevarnosti, v kateri se nahaja, sliko za svoj list. Pa tu! Umor, celo grozen umor v Parizu, seveda fotograf ne sme manjkati tudi pri umorih. Kdo pa naj ovekoveči kak umor, če ne fotograf. Tu, velika slavnost povodom dekoracije hrabrega ognjegasea, tu cela družina, menda kak jubilej, tosta mark, ki so jih najumij potem poslali na njen naslov. Toda, kdo naj popiše začudenje mladega zdravnika, ko mu prinese čez dvajset dni denar nazaj z opombo, da ni kraja z imenom Eberhardsdorf ne na Nižjem Avstrijskem, ne na Gorenjem Avstrijskem, da sploh ni ne take in ne podobne vasi v vsi Avstriji. Niti "Interesantni list" ki je prinesel celo staro sliko, ni mogel dati pravih, točnih informacij, ker se je skliceval na fotografa, ki pa zopet ni eksistiral.

Čudežen pojav v Eberhardsdorfu. Stoletni starki zrastle novi zobje. Strokovnjaki še niso na čistem.

Čudne, da celo neverjetne stvari se dogajajo na našem planetu. Človek si jih kar tolmačiti ne more in lahko se trdi, da stoji pred njimi kakor pred nerazrešljivo sfingo. Taki slučajji so kaj pripravni, da zaslove med ljudstvom, ki ne pozna ne njihovega izvora in ne njihovega vzroka, kot čudeži, ki zgrade sami pot do človeškega spomina, kjer ostanejo, dokler jih ne prepodi novejši, zanimivejši čudež.

Tak čudež se je zgodil pred kratkim časom na Nižjem Avstrijskem. Majhna in neznatna je vasi: Eberhardsdorf. Noben pesnik, noben slikar, noben diplomat in noben vojskovodja se ni rodil v njej, da bi proslavil s svojo slavo ime svojega rojstnega kraja.

In vendar se glasi sedaj po vsem svetu njeno ime, vsakdo pozna danes Eberhardsdorf. In zakaj?

Stara žena je praznovala v krogu svojih otrok, zetov, snah, vnukov in pravnukov obeh spolov svojo stoletni rojstni dan. Toda to ni bil praznik samo za ožjo družino, rad pa za vse vas. Preč. g. župnik Rudolf Pusch je daroval svojo maso, katere se je udeležila vsa vas. Po končanem svetem opravilu je fotografiral H. Katzigel ženo v krogu njene družine.

To sicer ne bi bilo še nič čudnega, saj se še vedno dobe tako trdne narave, ki čakajo devetino Metuzalemovih let. Toda — in to je pravi čudež — tej stari stoletni ženi gospej Apoloniji Maulbach so zrastle menda ravno na njen rojstni dan štiri zobje in ona lahko trdi, da ima sedaj toliko zob, koliko jih ima njen devetindesetletni mlajši, tretji pravnuk.

V kolikor se je informiralo naše uredništvo, je izgubila slavljenska v svojem oseminšestdesetem letu svoj zadnji zob, ki služi njenemu najmlajšemu sinu, sedemdesetletnemu staremu posestniku Josipu kot okras pri verižici. O tem čudnem pojavu izpregovori najbrže tudi veda svoje mnenje!

Čudno so pač pota božje previdnosti! —

Res čudna so pota! Na tej strani izpušči naslikano muno, na drugi strani ti pa prihaja že siv slon nasproti. Temu zadnjemu popisu res ni manjkalo drugega kot to, da vošči uredništvo gospej Apoloniji Maulbach dober tek k o-nim puranom, ki jih je darovala občina na lastne stroške v povzdigo njenega zobatega rojstnega dne, in sicer na predlog občinskega svetovaleca gospoda Wendelina Hammerschieda.

In zopet je stopal urednik po sobi. Nič ga ni veselilo. Videl je pred sabo slona, velikauskega stona, junaškega in mogočnega, ki raste in raste, ki se slednjič prevrne, ker stoji na slabi znanstveni podlagi in zdrobi pri tem njega, ki je bil kriv njegovega rojstva. Toda kaj, naj ga tudi zdrobi, bo imel potem vsaj tudi zaželjen mir. Kamor stopi zvečer, da izpije kozareček vina, povsod ga vprasujejo po njegovem časniskarskem mnenju o tej redki zobati prikazni. — Kaj naj odgovorja? Ali naj trdi, da lažejo vsi njegovi kolegi? Ne! Kdo bo pa potem njemu, uredniku, še kaj verjel?

Cez par dni se je zgodilo nekaj čudnega, nekaj še bolj čudnega od onih poznih zob. Urednika, ki je sam začel s to novico, urednika, ki je sam v skrajni sili tik pred izdajo ustvaril raco, so prepričali drugi listi in prijatelji, da je končno verjel sam svoji lastni laži. — Posebno še, ko je prinesel med-cinski tednik popis mednarodnega zborovanja zobozdravnikov v Hamburгу.

Na tem zborovanju je podpril mlad zdravnik svoje mnenje v ne-ki zelo kočljivi točki zobozdravniške vede z novejšimi dogodljaji v Eberhardsdorfu in na podlagi takih dokazov je prodiral s svojo teorijo. O tej priliki je nabral iz same hvalečnosti do stare Apolonije Maulbach, ki mu je nevede pomagala s svojimi poznimi zobmi, štisto mark, ki so jih najumij potem poslali na njen naslov. Toda, kdo naj popiše začudenje mladega zdravnika, ko mu prinese čez dvajset dni denar nazaj z opombo, da ni kraja z imenom Eberhardsdorf ne na Nižjem Avstrijskem, ne na Gorenjem Avstrijskem, da sploh ni ne take in ne podobne vasi v vsi Avstriji. Niti "Interesantni list" ki je prinesel celo staro sliko, ni mogel dati pravih, točnih informacij, ker se je skliceval na fotografa, ki pa zopet ni eksistiral.

Listi so kmalu utihnilo o tej zadevi.

Edinole urednik, ki si je sam izmislil pozne zobje, je veroval vanje, pa tudi v svoj proroški duh.

Širom Amerike.

Ely, Minn. — Dne 5. decembra je bil poslednji dan, po katerem je bilo bilo vsem, ki so imeli lovsko dovoljenje, imeti še meso od mu-zov, srn ali jelenov v svojem posestvu, ne da bi jim bilo treba preskrbeti si od lovskega komisarja takozvani listek. Dne 31. januarja, dan zadnji dan, katerega smeš imeti meso jelenov ali srn v svoji posesti, ako ima zavaroval listek od lovskega komisarja, ako si plačal \$1.00 za njega. Potem dnevu pa bodo lovski čuvaji in varuhi gledali povsod in ako bi našli najmanjši kosček jelenovega ali mu-zovega mesa, čaka te aretacija, denarna kazen ali zapor.

Buhl, Minn. — 45-letna žena Petra Hansen obesila se je z ruto v kajšnji jezi. Mislijo, da se je obesila iz obupa vsled pijančevanja. S policijo je imela vedno opraviti, in ko je bila sedaj aretovana, našla je pri njej policija steklenico žganja. Ko ji je čuvaj prinesel večerjo, našel je visečo, obešeno na ruti, od stropa.

Biwabik, Minne. — Poročali smo o nesreči, ki se je pripetila. tu. — Ambrož Majerčič je izpovedal na smrtni postelji, da se je sam ob-strelil in da je Andrej Novosele nedolžen. Vsi led izpovedi izpu-stili so Novoselca takoj iz zapora.

VABILO

na vse slovenske bartenderje v mestu Cleveland, Newburgh, Col-linwood in okolici, da se vsi vde-ležajo važne seje, katere se vrši v nedeljo 28. januarja ob 1. uripopolodne v Birkovi dvorani, 6006 St. Clair Ave., v prid našega de-lovanja. Vljudno vabi odbor.

Victor Videnger,
1315 E. 53. St., Cleveland, Ohio.
(22-23-1)

Nikolaj Kopernik.

V razvijanju človeštva nahajamo več slučajev in v znanstvih več trjenj, koja so se, premda so bila kriva, čez tisoče let imela za prava in o kojih ni nikdo niti sumil, da bi bila kriva. Še čudneje pa je, da se je o nekaterih "isti-nah" sicer drugače mislilo, da se je o njih dvomilo, a da ni bilo pravega človeka, ki bi si bil upal krivico očito razkriti, z dokazi podreti, a pravo istino pokazati.

Eden takih predmetov je bilo vrtenje zemlje okoli sebe in okoli sonca. Kakor znano, menilo se je od praveka, da zemlja miruje, da se sonce okoli zemlje vrte, da sonce in mesec vzhajata na naš obzor kot dve luči, katerih ena ima namen razsvetljati dan (a čemu bi bilo potem mrknjenje sol-nca?), druga pa noč (kakor da ni temnih brezmesčnih noči!), sploh, da je naša zemlja sredotoč-je vseh svetovnih teles. Temu mnenju se je tem manj čuditi, čim bolj so videzno k temu pritrdljivi človeški čuti in obično mnenje, te-daj dve mogočni znamenji člove-ške istine! Saj še danes ne manj-ka ljudi, stežkoč se med razum-ne in učene, kojim ji Nikolaj Ko-pernik zastoj svoj sistem iznašel, kam bi hoteli potem to krivo mne-nje "črnemu ljudstvu" ali pa "temni davnosti" za lo jemati!

Ali nasprotih mnenj, namreč, da zemlja ne miruje, da ona ni sredotočje nebesnim telesom, ni-kakor ni manjkalo niti v najdva-nejših casih. Grki, ti predelovalci orientalskih prirodoslovskih in bajeslovskih opazovanj in mnenj, ti "prvi pionirja" zapadne, evro-pejske prosvete, Grki so deloma rodiniki tudi Kopernikovemu nau-ku, kar Kopernik sam priznava v uvodu k svojem velikemu de-lu, o kojem pozneje pregovo-rimo.

Naš zvezdar Kopernik razlaga v tem (v varšavski izdaji l. 1854. objavljene) predgovoru k "Re-volutionibus orbium celestium", kaj ga je navedlo za njegovo prepi-čanje. Videl sem — tako nekako pripoveduje —, da branilec in razkladalce te teorije o počiva-nju zemlje sami med seboj niso složni, dokazujejo to "istino" na razne načine in z značenjem raz-nih potov, po katerih se pregib-ljejo nebesna telesa. Poleg tega sem našel pri starih pisateljih ve-sti, da so se med starimi Grki ne-kateri dvomili o zemljinem počiv-anju. Tako je Grk Hikeeta trdil, da se zemlja giblje; tako Filolaj, pitagorejec, da se zemlja, sonce in mesec sunejo okoli nekega og-nja, in Heraklid z Eklantom, oba pitagorejca, sta trdila, da se zem-lja vrtil okoli sebe od večera proti-jutru. (Po nekaterih je isto trdil tudi Aristarh s Samu.) Vse to — pravi Kopernik — je dalo tudi meni pogum in opravičenje svoje mnenje imeti in to vprašanje po svojem sistemu razrešiti, kar sem tudi z božjo pomočjo poskusil.

Iz tega slučaja prav živo vidi-mo, kako je razvijanje znanosti podobno lestevici, po kateri človeš-tvo počasi, a vedno višje in višje-leze; vzemi ti lestevici stalo in klin-e — preteklost učenja in pre-mišljevanja, ko ja so sodržana v literaturi in umetnosti — in člo-veštvo bi se mučilo še vedno z u-božnimi početki. Po strogi znan-stveni metodi, po bistren in ne-daljnem razmišljanju starih "istin" in spoznavši njih otlost, je došel Kopernik k svojemu si-stemu, došel k pravi istini.

Nikolaj Kopernik se je narodil — kakor se obče meni — 19. fe-bruarja 1473 v mestu Torunu za Vislo. Oče mu je bil iz Krakova doma, mati Barbara, rojena Watzelrod, je bila Torunka iz imenitne in inovite rodbine. Oče je bil veliki kupec, bogat in či-slan; s početka zdravnik.

Prvih šol se je Nikolaj izučil v svojem rojstem mestu, a potem je šel l. 1491 v Krakov učiti se ondaj najbolj čislanih nauk: bo-goslovja, zdravilstva, računstva in zvezdarstva. Že tu v Krakovu je posvečeval matematiki s po-sebnim veseljem pod gubernio učnega moža Alberta Brudzev-skega. Sploh je tedaj slovela kra-kovska univerza, a Kopernik je najbrže tudi zaradi tega šel tja v nauke, ker je bilo to mesto stolica Poljske in se je tudi kot rodno očeta od Kopernikovih pred dru-gimi izbiralo. Izvzavši svoj četrve-toletni kurz na krakovskem veli-kem učilišču, se je napotil trin-dvajsetletni mladenič leta 1495 v Italijo, kjer je bil ondi sedež vseh znanosti. V Padovi se je dal vpi-sati (kot Poljak, Polonois) in je tam dosegel doktorstvo medicine. (Po drugih poročilih že v Krako-

vu.) Iz Padove je potoval v Bo-lonjo (Bolonjo), mesto z imenit-nim učiliščem, zaradi česar "la sam suni, kar pa bi bilo čisto kri-dotta" (učeno) nazvano. Tu je začel poslušati imenitnega mate-matika Dominika Maria de Fer-vor", naš zvezdar o istinitosti para, a v kratkem ni bil več prost slušatelj, nego tovariš in prijatelj tega učenjaka. Oba sta vkup de-lala poskuse in račune; na kateri sta se tudi dostikrat vstila, tako da je Ferrara čestokrat ustopal predavanje svojemu mlademu to-varšu.

Ime in glas Kopernikov tu v Bolonji je bil že tolik, da, ko je leta 1500 Kopernik — med tem časom l. 1499 korarstvo v Frauen-burgu (Varniji) dosegel — v Rm pripotoval, že od učenjakov bil svet krivo sunjo, kakor da Ko-pernik sam ni vedel, jeli njegovo odkritje pravo ali krivo. Danda-našnji nikdo več ne sami kaj ta-Rinu predaval, najbrž samo za-časno in naprošen, ne zaradi plače.

Leta 1503 se je stalno kot ko-rar naselil v Frauenburg in tega bivališča ni več z drugim zamenil. (Zato "canonicus Varniensis" smrti postelji. Dovošeno delo so imenovali.) Živel je tu v priljub-ljenem mu zatišju, v dostojni ča-sti, z vsem potrebnim dobro pre-skrbljen, dopolnjuječ svoj čas s poklicno službo in z neprestanim študijem, obdan od imenitnih in od kroga udanih prijate-ljev in tovarišev, ne meneč se za to, kar se je tedaj na razruvanju polju versta delalo in spreminja-lo, nego živeč človeštvo, svojim poslom, koristim svojega kapito-la in svoje dežele.

Svojo teorijo, da sonce stoji v središču sveta in da je naša zem-lja planet kakor drugi planeti, vrte se okoli sebe in saka je se okoli sonca, je s čudovito trd-nostjo in z globokim prepriča-njem o nje istini učil, a ne javno, nego med prijatelji in znanei. Njegov sistem je bil davno pre-jezan po ustnem poročilu, nego po njegovih spisih. On je vedno pre-hteval, premišljal in skušal svoj nauk na vse načine znanstve-no dokazati, proti vsem dvom-baan in napadom okrepiti ter s po-polnim delom pred svet stopiti in če ne drugače, vsaj s posmrtim delom. Da so tudi priti ljudje ne samo v Frauenburgu, kjer je v ne-kem visokem stolpu tik morja oprezoval zvezde in nebo, nego daleč okrog njegovo teorijo o vr-tenju zemlje poznavali, kaže to, ker so mu v gledišnih igrah v Elbingu, kamor je kot poslanec kapito-la v deželni zbor zahajal in torej osebno znan bil, rogali ko-sanjaču, kar pa moža nikakor ni v študijah motilo.

Spisovalci je začel svoje dele "De revolutionibus orbium cele-stium" (o vrtenju nebesnih kro-gov) že l. 1507, a dokončal l. 1530. Iz tega se vidi, s kakšno skrb-nostjo in pomnivitvijo je delal Kopernik. Iz mnogih krajev so ga nagovarjali, naj bi izdal svoje de-lo, a on tega ni hotel. Glavni vzrok mu je bil najbrž ta, ker ni hotel naravnost stopiti v boj z vsemi naučnimi in verskimi pre-sodki svojega časa. Mogoče, da je hotel svoje delo ohraniti do smrti nenatisteno, da si ne bi po nepo-trebnem na glavo nakopal na sta-re dni sovraštve in nepokoja. Za-to je hranil delo v skrinji, a vsa-kenmu, ki se je hotel ustno od nje-ga poučiti, rad razkladal svoje misli. Tako se je n. pr. pri njem bavil, a nalašč zaradi njegovega nauka, neki Joahim Rheticus, ki je odložil vittenberško profesuro, samo da je mogel uživati Koper-nikov nauk. Kopernik je tega mo-ža, premda je bil protestant, dol-go časa imel pri sebi.

Ravno ta Rheticus je z mnogi-mi drugimi prosilci pripravil Ko-pernika, da se je odločil dati v natis svoje delo. Kajti pregled tega nauka, koji je dal Kopernik kardinalu Schönburgu in istemu Rheticusu, je povečal prisiljenje in pritiranje k izdaji celega dela, tako da se je Kopernik nazadnje odvažil plod svojega globokega premišljevanja Rheticusu in po njem kulmskemu škofu Tiedema-nu Giseju v natis prepustiti. Gi-se je poslal delo v roke nekemu učenjaku Osiandru, ki je imel pregledovati in nadzirati korek-turo in vodstvo natasa.

Osiander je dal k tej izdaji na-mesto Kopernikovega natisniti lastni pregovor, v kojem pravi, da je v knjigi predavani novi nauk samo "hipoteza". Tak pred-govor je Osiander spisal iz bojaz-ni, da se Koperniku ne bi, kakor drugim oznanovalec novih pri-rodoslovskih nauk, očitalo kri-doverstvo, ako bi se ta nauk trdil kakor prepričanje pisatelja. Ali baš ta predgovor je kakor pače-nje originalnih misli porodil v a-čnem svetu veliko zla. Mnogi so

res menili, da Kopernik samo ga-logno (Bolonjo), mesto z imenit-nim učiliščem, zaradi česar "la sam suni, kar pa bi bilo čisto kri-dotta" (učeno) nazvano. Tu je začel poslušati imenitnega mate-matika Dominika Maria de Fer-vor", naš zvezdar o istinitosti para, a v kratkem ni bil več prost slušatelj, nego tovariš in prijatelj tega učenjaka. Oba sta vkup de-lala poskuse in račune; na kateri sta se tudi dostikrat vstila, tako da je Ferrara čestokrat ustopal predavanje svojemu mlademu to-varšu.

Ime in glas Kopernikov tu v Bolonji je bil že tolik, da, ko je leta 1500 Kopernik — med tem časom l. 1499 korarstvo v Frauen-burgu (Varniji) dosegel — v Rm pripotoval, že od učenjakov bil svet krivo sunjo, kakor da Ko-pernik sam ni vedel, jeli njegovo odkritje pravo ali krivo. Danda-našnji nikdo več ne sami kaj ta-Rinu predaval, najbrž samo za-časno in naprošen, ne zaradi plače.

Leta 1503 se je stalno kot ko-rar naselil v Frauenburg in tega bivališča ni več z drugim zamenil. (Zato "canonicus Varniensis" smrti postelji. Dovošeno delo so imenovali.) Živel je tu v priljub-ljenem mu zatišju, v dostojni ča-sti, z vsem potrebnim dobro pre-skrbljen, dopolnjuječ svoj čas s poklicno službo in z neprestanim študijem, obdan od imenitnih in od kroga udanih prijate-ljev in tovarišev, ne meneč se za to, kar se je tedaj na razruvanju polju versta delalo in spreminja-lo, nego živeč človeštvo, svojim poslom, koristim svojega kapito-la in svoje dežele.

Svojo teorijo, da sonce stoji v središču sveta in da je naša zem-lja planet kakor drugi planeti, vrte se okoli sebe in saka je se okoli sonca, je s čudovito trd-nostjo in z globokim prepriča-njem o nje istini učil, a ne javno, nego med prijatelji in znanei. Njegov sistem je bil davno pre-jezan po ustnem poročilu, nego po njegovih spisih. On je vedno pre-hteval, premišljal in skušal svoj nauk na vse načine znanstve-no dokazati, proti vsem dvom-baan in napadom okrepiti ter s po-polnim delom pred svet stopiti in če ne drugače, vsaj s posmrtim delom. Da so tudi priti ljudje ne samo v Frauenburgu, kjer je v ne-kem visokem stolpu tik morja oprezoval zvezde in nebo, nego daleč okrog njegovo teorijo o vr-tenju zemlje poznavali, kaže to, ker so mu v gledišnih igrah v Elbingu, kamor je kot poslanec kapito-la v deželni zbor zahajal in torej osebno znan bil, rogali ko-sanjaču, kar pa moža nikakor ni v študijah motilo.

Spisovalci je začel svoje dele "De revolutionibus orbium cele-stium" (o vrtenju nebesnih kro-gov) že l. 1507, a dokončal l. 1530. Iz tega se vidi, s kakšno skrb-nostjo in pomnivitvijo je delal Kopernik. Iz mnogih krajev so ga nagovarjali, naj bi izdal svoje de-lo, a on tega ni hotel. Glavni vzrok mu je bil najbrž ta, ker ni hotel naravnost stopiti v boj z vsemi naučnimi in verskimi pre-sodki svojega časa. Mogoče, da je hotel svoje delo ohraniti do smrti nenatisteno, da si ne bi po nepo-trebnem na glavo nakopal na sta-re dni sovraštve in nepokoja. Za-to je hranil delo v skrinji, a vsa-kenmu, ki se je hotel ustno od nje-ga poučiti, rad razkladal svoje misli. Tako se je n. pr. pri njem bavil, a nalašč zaradi njegovega nauka, neki Joahim Rheticus, ki je odložil vittenberško profesuro, samo da je mogel uživati Koper-nikov nauk. Kopernik je tega mo-ža, premda je bil protestant, dol-go časa imel pri sebi.

V smrtni senci.

Baltika povest.

Spisal Bogdan Vened.

(Nadaljevanje).

Slavica je po osvoboditvi mesta lepo prosila osvoboditelja, vojvoda Magnusa, naj sedaj svoje voje združi s slovenskimi, da prodorajo dalje, globlje v deželo. Ali vojvoda ni hotel o tej stvari ničesar slišati. "Boga zahvalite", je odgovoril kratko. "Da sem vam izkazal to uslugo, pregan oblegovalce in mesto založil z živim! Jaz moram zopet hitro nazaj. Človek se mora za svojo kožo najprej pobrigati. Storit, pomagajte si sami, kolikor morete in znate. Ko bodem enkrat sam imel proste roke, vam bodem že pomagal."

Pa je šel domov. Kaj je hotela Slavica? Z Gojnikom in Godimrom je odinila zopet na "blagovestniško" pot, pridobivši mnogo pristaev. Le na ta način je mogla upati pomonitve in ojačitve lenčinske vojske. Brez pomočnitve pa ni bilo misliti na kakšno večje in trajnejše uspehe. In vse bodriške ravnice in planice, vse klane in gorjanci so vedeli praviti, kako vneto je Pluzonova hčerka izvrševala s spremiljevalcem, pomočnikom "blagovestniško" zvanje. Obično sedaj tako, sedaj tako so se pojavili sedaj tu, sedaj tam ti "naborni" poveljniki. Nekateri so bili v hudi stiski in v nevarnosti, če jih je kak zagrižen Kruto-vec osunil in ustavil, no, izšli so neposkodbano iz vsake; reži jih je ali Gojnik s svojo pretkanostjo, ali jim je pa pomagal iz zagat zlati prstan, ki ga je bil Slavica nekako, v dneh njune ljubezni, dal Krut in je bilo vrezano na njem njegovo ime. Ta prstan je v skrajni stiski pokazala Slavica, pa jih je še tako strasten Kruto-vec pustil v miru. Nabor se jim je pa dobro obnesel. Nekateri Bodriči so bili še tako oduševljeni po lepih uspehih hrčanske vojske v Lenčinu, nekateri je pa privabila Slavica prepičevalna in navduševalna beseda. Na tihem so odšli z doma, pa so se vtihotepili v Lenčin ali v katero od Budivojevcev osvojenih trdnjav.

"Teleta bi se mi smejala, če bi še nadalje pustil Lenčin v Budivojevih rokah", je govoril Krut. "In bes naj me vzame, če ga ne osvojim z enim samim nasokom!"

In sestavil je praporce iz naj bolj hrabrih, drznih in vratolomnih, kajpada tudi kar se da dobro oboroženih mladičev, pa ga peljal proti Lenčinu. Kakor bi ali na setno, na kratkočasen lov ali v vsele goste kam k sosedovim, dobre, kaj najbolje volje so dirjali in skakali vojniki proti Lenčinu. Ko so se mu pa bližali, jim je vladar ukazal počasnno, lagodno hojo oziroma ježo in jim dajati tudi pogostejših in boljših krepčil. Zakaj? — ni hotel povedati.

Vrhovni poveljnik in gospodar v Lenčinu je bil tačas stari Jaroslav. Slavica je bila z Gojnikom in Godimrom na "nabornem" potovanju po deželi, knezovi Budivoj je bil pa ravno v eni sosednjih osvojenih trdnjav. Staremu zapovedniku ni ostalo prikrito, da so oblegovalci dobili ojačenje; kako, saj je Krut privedel ojačitev pred Lenčin pred nočjo, še za dne! A da bode še isto noč pokusil napad na mesto, mu še na misel ni prišlo, saj se mora vendar najprej posvetiti o položaju in došli vojniki potrebujejo počitka! A kaj se je zgodilo? Krut je po polnoči tiho, brezšumno strnil vse oddelke na eno točko, najmanj zavarovano, na vzhodni strani, pa velel najpogumnejšim svojim vojnikom mladečem po lestvi na zid. In so imeli srečo; prilezli so gor, pobili dremajočo stražo in hiteli odpirati vrata. In so jih srečno odprli, skozi odprtino se je pa vsula nalik viharju Krutova vojska. Zdelo se je mesarsko klanje. Jaroslav se je s svojo boril kot lev, a prehitro je padel, zadet od pušice. In čim je padel on, so se ostali Budivojevi vdali zmagovalcu nadknezu.

Krut je po osvojitvi Lenčina še isti dan poslal močne oddelke nad sosednje gradove in trdnjave, ki so jih imeli v rokah Budivojevci. Kmalu so bile vse zavzete. Moštvo je bilo zvečine poklano. Le prav malo se jih je rešilo, med temi tudi knezovi Budivoj, ki je zbežal na Sakonsko.

Nadkneza Gotška prvorojnece je moral bežati v divjem begu

iz rodne zemlje, pravzaprav nje-mu pristojne; Rujanec Krut je pa v znagoslavnem sprevodu jezdil v Velegrad.

In tu je začel živeti razkošno življenje. Hej, saj ni imel nobenih skrbi: na vseh mejah varen mir, in v dočeli sami tudi vse njemu vdano! Vrstila se je veselica za veselico. Včasih mu je razkošno uživanje zemskih dobrin pač skalo in zagrenil spomin na Pluzonovo hčer Slavico. Pa ne za dolgo: posadnika Gneva hči Vanda, ki je ni nedostajalo pri nobeni veselici ali slavnosti, mu je s svojim omamljivim, dražestnim smehljajem in s svojim solnčno-toplim pogledom znala hitro pregnati mrak s čela. In prijel je zopet z obema rokama čašo opojnosti in užival — življenje s požirki velikimi.

"Sedaj je pa, veš, že čas, da se oženim!" mu je enkrat sredi tega njegovega blaznega uživanja lepega življenja kot sirben oče šepnil v uho svečenih Slavomir. "Zakonito ženo moraš dobiti, da Bodričem čim prej daš zakonite ga prestolonaslednika."

"Prav praviš!" je odgovoril Krut. A katero naj vzame? Im, daleč okrog gledati pač ni treba! Pluzonove Slavice ni nikjer; od nikoder ni o nji ne duha ne sluha; zatrdno ne tlači več zemlje. Za Slavico pa katera druga je bolj čedna in bolj vredna bodriškega prestola kakor posadnika Gneva hči Vanda?

Ljubka sicer kot pomladnje jutro je Volčanova Ljubica iz Roztoka. Vitka kot jelica na zeleni gori je Ratiborova Draga iz Grahovega. Sveža kot jutranja zarja je Svetopolkova Zorana iz Vranovega. Kraska kot ravnokar vznikla vitna roža je Draškova Milena iz Mahovega. In ponosno samozvestno kot tulpa na livadi, kot bor v šumi gleda na druga ribniška dekleta ribniškega velmože Gostomislja hči Borislava. Vse te deklece so čedne, vse plemenitega rodu. A vse prekaša Gnevova Vanda. Kaj bi rekel: spričo Vande so vse te mladenke borni prosvetki spričo lepe pšenične moke.

Tako je razsodil Krut in to sodbilo je potrdil tudi svečenik Slavomir. "To vzemi in nobene druge", mu je velevalje svetoval stari. "Čedna je, blaga je, junaška je in — kar je tudi nekaj vredno v današnjih dneh — odločna pristajanja starih bogov."

"Dobro; jo grem pa zasnubit." In šel je.

In da ženina Kruta v Gnevovi liši niso tepla vrata, kaj treba praviti! Posadnik se je za izredno milost, ki jo je našla njegova hiša v nadknezovih očeh, zahvaljeval, globoko, do črne zemlje se klanjaje, z besedami tako solnčno vročimi in tako gladko tekočimi, kakor bi si bil omilil jezik z najbolj svežim maslom. Vanda je pa zastrla lice z umetnim pajčolanom deviško preprostosti in nedolžnosti, sramečljivo gledala k tlom in le zdajpazdaj vprla svoje kot plamenice v temni noči goreče in zareče oči v lepega nadkneza.

Po kaj je šel nadknez na Gnevo dom in kako je tam opravil, o tem je še isti dan šepetalo in šumljalo vse mesto in šuštenje se je nalik krilatemu vetru razširilo jedrno v vse bodriške kraje. In je bilo blagoravno srečno Vando, vse ji čestitalo. Pa kaj sem rekel: vse! Vila Radovanka je ne.

Na peti se je zavrtela in tako zapela tam gori, gori nori: "Le raduj se, le poskujaj, saj ne bodeš dolgo: kmalu si bodeš ruvala lase in se v srdu in žalosti metala ter zvijala po tleh. Zapomni si, kaj ti pravi modrijanka Radovanka: Ko boš z eno nogo že na pragu svoje sreče, ravno ko bodeš nameravala zaplavati v morje zaželeno nasladi in časti in slave, ti bode spodrsnila noga in bodeš padla strahovito težko, globoko."

Fa — ali se topot ne bode ukani prezočja Radovanka? Za slovesno ženitovanje nadkneza Kruta in Vande se že delajo celi teder priprave. Kdo ima pero, da jih dostojno, vredno in čedno opiše in nariše? Preraskavo je vsako pero, preneokretna vsaka roka, da li vam jasno prikazala, prodstavila in predočila jezero teh slavolokov ter mlajev in stebrov, ki prepleteni z zelenjem, okrašeni z dragocnimi zastavami ter ovesnani z bogatimi veni iz naravnih in umetnih cvetle označuje velegrajski meščanom in okolicanom, da se bliža "venčanje", poroka nadkneza Kruta z Gnevovo Vando! Vse mesto je bilo pokoneno, vse je že prekipelo navdušenja in veselja. Vesela

sta bila kajpada tudi ženina in nevesta, zlasti še zadnja.

Kar so bile neko dopoldne vse priprave ustavljene nenadoma, nepričakovano; že napravljene in postavljene so se pa podrlle. Vse je strmelo s strmenjem velikanskim, kaj naj to pomeni, kaj naj si mislijo o ti prekinitvi slovesnih priprav za ženitovanje. Nadknez Krut je nenadoma odpotoval. Vanda pa — no, nje ni bilo na izpregled. Gnev je na moč trobil po mestu, kako opasno, za smrt je zbolela draga hčerka, pa kar hipoma, kakor bi jo bila obiskala smrtonosna grda Ježibaba. Večina ljudi je pa vendar kljub njegovemu gronkemu bobnanju trdila: "Ej, Vandina bolezen je zgolj potvara, zgolj prevara. To je moralo kaj drugega priti vmes!"

In res je prišlo. In kaj? Neko popoldne sta bila prijezdila v Velegrad pred nadknežji dvorec dva junaška možaka, lepo, dostojno oblečena. Vprašala sta grajsko stražo vljudno, prijazno, ali je nadknez doma: rada bi mu izročila poročni dar, ki mu ga pošilja plemeniti gospod Svitozar iz Grahovega. Njun gospod bi ga bil rad sam prinesel, ali je bolan, na posteljo priklenjen že dve leti. Spomniti se je pa vendar hotel z oskromnim darilem dobrega nadkneza od tej njegovi pomembni slovesnosti.

Dvorni straži se to ni zdelo nič čudnega, nič nenavadnega, saj so po starodavni in staroslavni navadi pošiljali Bodriči ob taki izredni priliki od vseh strani kalikortolike darove svojem nadknezu. Povedala pa je možakoma, da nadkneza ni doma, da se šele drugi dan vrne iz Ljubeka. "Pa ga vi vsprejmite, oziroma izročite ali postavite Krutu v njegovo sobo! Midva nimava časa čakati tukaj", sta pripomnila prihajajo.

"Prav. V imenu nadknezove se lepo zahvaljujem plemenitemu gospodu Svitozaru za poslani dar in mi želim skorajšnjega ozdravljenja", je dejal zapovednik straže in vsprejel dar, zavil v dragocen zvitek. Prinašalec daru sta pa odšla svojo pot nazaj.

Drugi dan se je vrnil nadknez iz Ljubeka. Ves vesel in zadovoljen je gledal meščane, ki so kar tekmovali med seboj: s tako vneto so delali priprave za njegovo ženitovanje. Vesel je gledal pa tudi poslani poročni darove, nakupičene v posebni dvorani, darove v zlatnini in srebrnini, v svili in barzumu, v draguljih in bisernih.

A kako se je zdrzil, ko je odprl in pogledal oni zvitek, ki sta ga bila prej ta dan prinesla, kakor je pripovedoval načelnik telesne straže, dva vira možaka od plemenitega gospoda Svitozara iz Grahovega! Blod kot stena, nem kot zid je stal, ko je prebral pisanje, ki je bilo v onem, na zunaj dragocnem zviku.

"Krut!" tako je stalo v pismu. "Ti se ženiš, ti se kaniš v kratkem poročiti, kakor slišim. Od vseh strani ti prinašajo poročne darove: na, tu imaš tudi moj dar, prstan, ki si mi ga bil dal nekdo, v dneh najine zemске ljubezni! Od vseh strani bode vrel narod v Velegrad pristovovat slavnosti in čestitati tebi in izvoljenki tvoji. Tudi jaz, Pluzonova hči Slavica, bi prišla rada gledat to slovesnost. Toda neveste tvoje, zavrata ne morike, ne nikakor ni volja gledati in pozdravljati. Vidi, nadkneze Krut, in naj Gnevova hči še tako taji, res je: ona je bila najela vojnika Vrela, da bi mene zahrbtno umoril, pač ker je mislila, da sem ji na poti. Toliko da res nisem postala žrtev njene zavisti. Pa to so k sreči preprečili dobri ljudje. Sicer pa vedi, da molim in bodem vedno molila za te in za predragi svoj bodriški rod. V dokaz resničnosti — moje lastnoručno pisanje in odtisk prstana Pluzonove hiše, Slavica."

Za glavo se je držal in pred očmi se mu je temnilo, ko je Krut strmel v to pisanje in v priložen prstan. "To je res pristna Slavica! Pristni odtisk prstana Pluzonove hiše in pristni prstan, ki sem ga bil nekdo poklonil Pluzonovi hči! Bože moj, tako je Slavica še živa! In jaz sem bil že popolnoma uverjen, da biva v navu! Slavica, miljenka moja, ti skrivnostno bitje, ti zagonetka, povedi mi, kje si, in jaz tebe povedem in posadim na nadknežji prestol. Pa — to bom že našel, da le vem, da si še živa! Z Vando pa, s to kačo, kaj naj naredim? Kdo ti si bil mislil, da je taka pika, plica roparica, zavrata morilka! Ah, kako prav pravi naš rujanski pre-

govor: Trem stvarim se ne sme verjeti: konjem, psom in ženškam! Ta mi je pa znala omiliti oči! Sedaj seveda moram verjeti, kar sem že prej enkrat slišal o nji; še slepca mora verjeti, če ima v rokah dokaz! Bozi vsniji, povejte mi, kaj naj sedaj naredim s to besjo žensčino! Ali jo naj ubijem? Drugega ne zasluži. Toda ne! Pamet! Preveliko bi bilo zgedovanje po vsem severu in vse bi se mi smejal, ko bi se izvedel pravi vzrok uboja, češ: lepo nevesto si je pa znal izbrati nadknez Krut! Kar na tihem vse uravnava, potlačim. Pustim jo, in koncem besedi. Ona pa le mora vedeti, zakaj!"

Pa jo je dal poklicati k sebi. Prišla je takoj, takoj, že pri vratih, pa tudi plaho zatrepotala, ko je videla, kako neobičajno divje gleda nadknez.

"Vanda, Gnevova hči, stopi sem!" je velel z glasom zamolklo globokim, hreščecim.

Pristopila je, tresoč se kot šiba na vodi.

"Vanda, Gnevova hči, ali znaš čitati? Na, čitaj!"

Z mrzlično se tresočimi rokami je vzela list, ki ga ji je ponudil, in čitala in blebela, in kolena so ji začela klecati.

"No, sedaj si prečitala svojo — obsodbo!" je nadaljeval nadknez z istim hreščecim, gromkim glasom. "Ne teji, ker ti tajejre nič ne pomaga! Perunova strela v te, grda, peklena hudobna žensčino! Mod nima je od tega trenutka pretrgana vsaka vez. Poberi se izpred mene! To ti pa še pravim: jaz bodem tino, bode še ti, če se nečeš izpostaviti porogu vsega sveta!"

Naglo, prihujeno kakor mokra pura, ki so jo bili poredni ljudje vrgli v lužo, pa je po dolgem naporu slednjic vendar prišla iz nje, je zapustila Vanda nadknežji dvorec. Prišedši v svojo čumato, se je pa kar sedela in po obrazu so se ji ulele grenke solze očitoječe vesti, solze grenkega razočaranja in bridkega kesanja. Pluzonovi hčeri pa je zaprisežala v srce strašno osveto.

Vanda je plakala, vila Radovanka se je pa smejala: "No, ali nistem prav prerokovala? Lepo si jo izkupila, bil ta čas s Slavico in s sosluzilecem Godimrom; po padu Lenčina so se bili zopet tja zatekli. In ko je tudi tja priletela vest o nameravani zvezi nadkneza Kruta z Vando, je poredni vojniki takoj začel prigovarjati Slavici, naj prepreči to zvezo: naj pošlje lastnoručno pisanje Krutu, kakšno nevesto si je izbral, tako, ki se ne sramuje in ne straši dati zahrbtno umoriti nedolžnega človeka. Nji bode verjel. Slavica se je dolgo vstavljalja, češ, to je prenikotno: maščevanja željne se neče pokazati tudi namram Vandi ne. Šele ko ji je Gojnik obrazložil, da v očeh vsakega razboritega človeka to ne bode delo sebičnosti in osveteželjnosti, nasprotno: dobro delo, saj če prepreči to zvezo, prepreči, da Krut ne dobi najbolj zagrizene poganke za ženo in — kar je treba posebno imeti pred očmi — da ne dobi še tako hitro prestolonaslednika, se je vdala in pisala ono pismo ter mu pridejala Krutov prstan. Vse drugo je potlej preskrbel Gojnik. Najel je dva zanesljiva Glinjana in ju poslal v Velegrad, potem ko ju je natančno poučil, kako naj se vedeta, kaj govorita. In tako je ovrl zakonsko zvezo Rujanca Kruta z Vando."

A ta se je zato strašno maščevala. In kaj kmalu.

(Konec prihodnjič).

Za smeh in kratek čas.

Koristi opice.

Nek italijanski lajnar je imel opico, s katero je hodil poleti okoli. Ko je prišla jesen, se mu je zgodilo vedno slabše, vsled česar se je odpovedal potovanju. Nek Ire, ki je poznal, mu je ponudil deset centov na dan, če mu prepusti opico čez zimo. Kupčija je bila sklenjena začasno za en mesec.

Italijan je bil seveda radoveden, kaj počenja Ire z njegovo opico. Še predno je pretekel mesec, je šel k njemu in ga vprašal, zakaj jo je hotel imeti. Ire mu je tudi takoj razložil vso stvar.

"Vidi", je rekel, "na dvorišču za hišo sem postavil drog, nanj pa opico. Vsak popokne pelje

ZASTONJ MOŽEM

DR. J. RUSSELL PRICE CO., 8-902 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.
Gospodje:—Pošljite mi takoj svojo brezplačno knjižico.

Ime

Naslov

Trpite li na bolečinah v križu in v zgibih, na glavobolu, izgubi teka, kislini v želodcu, povračanju hrane, bljuvanju, žolčnem riganju, neistem jeziku, smrdljivi sapi, slabem spanju in slabih sanjah, utrujenosti in naglem razburjanju, nervoznosti, razdraženosti in globoki ob jutrih, črnih kolobarjih pod očmi, izgubi volje, gramežljivosti in plásnosti v družbi, bojazni in na prepadenosti? Ti simptomi pomenijo, da ste pri slabem zdravju in da potrebujete zdravniške pomoči in nasveta. Naša knjižica, katera se lahko imenuje **kazipot k zdravju**, vsebuje dobre podatke in nasvete za bolne ljudi. Zaloga znanosti je in lahko vam pomaga k zdravju, moči in kreposti.

50,000 KNJIŽIC

Ako trpite na katerikoli moški bolezn, pišite po našo brezplačno knjižico. V tej knjižici lahko čitate, kako se može, ki trpijo na bolezn kot je zastupljena kri, monolija, stare rane, kožne bolezni, rane zastarele in naslednje moške bolezni, naduha, neprebavnost, zapeka ali konstipacija, katar, zlata žila, revmatizem, okorela jetra in žolčne ter mehurne bolezni, vspešno zdravijo privatno doma in z majhnimi stroški.

Poslajte kupon za brezplačno knjižico.

DR. J. RUSSELL PRICE CO., 8-902 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.
Gospodje:—Pošljite mi takoj svojo brezplačno knjižico.

Ime

Naslov

OPOMIN.

Tempotom opominjam vse članke društva "Baron Vega", da se v polnem številu vdeležijo mesečne seje dne 28. januarja, ker na dnevnem redu imamo zelo važne točke in potrebno je, da se vsak vdeleži te važne seje.

Nov odbor za leto 1917 je sledeči: Josip Brezar, predsednik; Louis Plibernik, tajnik; Andrej Možina, blagajnik; Rudolf Kolžlj, zapisnikar.

Z bratskim pozdravom
Louis Plibernik, tajnik,
15105 Hale Ave., Collinwood,
(22-25-1) Cleveland, Ohio.

PROŠNJA ZA PODPORO.

JOHN ELIČ, doma iz Starega trga pri Kočevju, član S. N. P. J., ki je delal sedemnajst let v Calumetu, Mich., se obrača na usmilje, na srec svojih rojakov, znančev in prijateljev ter jih prosi za malo podporo. Pred enim letom je prišel iz Calumeta v Brooklyn in od tistega časa je neprestano bolan ter nezmožen za delo. Dokler je bila žena zdrava, je že šlo nekako, zdaj ko je pa žena zbolela, si ne more več pomagati. Slovenci, usmilite se nesrečnega rojaka! Za vsako najmanjšo podporo vam bo srčno hvaležen. Darovi naj se pošiljajo na naslov: John Elič, 225 Cook St., Brooklyn, N. Y.

Išče se

DELAVCE za stalno delo. Dobra plača, dobre ure in lepa prilika na predovati. Pridite osebno na urad za službe, Westinghouse Electric & Mfg. Co., East Pittsburgh, Pa.

NAZNANILO.

Conjenim rojakom v Illinois naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Za smeh in kratek čas.

Koristi opice.

Nek italijanski lajnar je imel opico, s katero je hodil poleti okoli. Ko je prišla jesen, se mu je zgodilo vedno slabše, vsled česar se je odpovedal potovanju. Nek Ire, ki je poznal, mu je ponudil deset centov na dan, če mu prepusti opico čez zimo. Kupčija je bila sklenjena začasno za en mesec.

Italijan je bil seveda radoveden, kaj počenja Ire z njegovo opico. Še predno je pretekel mesec, je šel k njemu in ga vprašal, zakaj jo je hotel imeti. Ire mu je tudi takoj razložil vso stvar.

"Vidi", je rekel, "na dvorišču za hišo sem postavil drog, nanj pa opico. Vsak popokne pelje

Mr. Janko Pločko, ki je pooblaščen sprejemati naročnino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upsti je, da mu bodo ali rojaki v vseh ozirih na roko.

Uredništvo.

50,000 KNJIŽIC

Ako trpite na katerikoli moški bolezn, pišite po našo brezplačno knjižico. V tej knjižici lahko čitate, kako se može, ki trpijo na bolezn kot je zastupljena kri, monolija, stare rane, kožne bolezni, rane zastarele in naslednje moške bolezni, naduha, neprebavnost, zapeka ali konstipacija, katar, zlata žila, revmatizem, okorela jetra in žolčne ter mehurne bolezni, vspešno zdravijo privatno doma in z majhnimi stroški.

Poslajte kupon za brezplačno knjižico.

DR. J. RUSSELL PRICE CO., 8-902 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.
Gospodje:—Pošljite mi takoj svojo brezplačno knjižico.

Ime

Naslov

Zaupaj, pa vedi komu!

Garantiram, da so moja vina naravna, ker ne prodajam drugih kot iz najboljšega ohijskega grozja doma prešana vina, vsake vrste in cene na debelo so sledeče:

Delaware in Catawba, zlate barve..... po \$1.00 galona
Concord, rdeče barve..... po 70c galona
za 10 galon posodo računam \$1.00, za 25 galon pa \$1.50, pri večjih naročilah je pa posoda zastoj.

TROPINJEVEČ IN DROŽNIK.

Garantiram, čist, doma žgan, najboljši, ki ste ga še kdaj pili velja galona \$3.00, \$3.50 in \$3.75. Na debelo od 10 galon naprej po \$2.65 galona. Naročilo priložite denar ali pa money order.

Louis Knaus

VELETRGOVINA DOMAČEGA VINA IN DOMA KUHANEGA ŽGANJA
3908—3916 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Phone: Central 4644 K.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)
v GREATER NEW YORKU
ANTON BURGAR

82 CORTLAND STREET, NEW YORK, N. Y.
IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika. Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

POZIV.

Mr. ANTONA ŠABEC-A, ki je svojočasno potoval za Clevelandsko Ameriko, pozivljamo, da se takoj javi. Zdjaj se baje nahaja nekje v Chicagu.

Upravištvo Glas Naroda.

IŠČE SE

prve vrste modistinje za fino delo. Najboljša plača, dolga sezija. Teitelbaum & De Marinis, 339 Fifth Ave., New York, N. Y. (18-23-1)

HYPNOTIZEM

Posebne knjige dobljajo se nismo imeli v slovenščini, ne tukaj, ne v stranu kriju. V njej so nakrte, ko tola dovoji doloceno in jasno opisan vsi pojavi Hipnotizma in klor je prebere, dobi vtrogel v nov svet, o katerem mu je bilo dozdaj le malo ali pa nitičar znan. Knjiga ima preko sto strani, 12 slik poseljih po dobitih fotografijah, jo kral.

Cena samo 35c.

Naročite pri: "SLOVENSKA KNJIGARNA", P. O. Box 1011, New York, N. Y.

MODERNO UREJENA TISKARNA GLAS NARODA

VSakovrstne TISKOVINE IZVRSUJE PO NIZKIH CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRSUJE PREVODE V DRUGE JEZIKE.

UNIJSKO ORGANIZIRANA.

POSEBNOST 801

DRUŠTVENA PRAVILA, OKROŽNICE — PAMFLETE, CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

